raioon; kuni 60% esinevad Tamme, Ropka-Piiskopi ja Pärna raioon; ja rea viimases otsas kõige suurema, üle 60 ulatuva, % määraga Karlova-alune ja Veeriku raioon. Kui võrdleme raioonide järjekorda tööliste %% suuruselt eespooltoodud järjekorraga korterite kvaliteedilt, siis torkab silma peaaegu täielik paralleelsus: *mida halvemad on raiooni korteriolud, seda suurema % elanikest raioonis moodustavad töölised.*

Käsitöölisi on suurimal arvul Ropka-Piiskopi ja selle järel 10—15% määral Narva, Pärna, Tamme, Mäe, Aleksandri, Karlova ja Südalinna raioonis; mujal raioones on neid vähem, eriti Karlova-aluses.

Seevastu viimasena-nimetatud raioonis on puht-majaomanikena elavaid kõige rohkemal arvul (13,5%), kuna mujal sääraseid leidub harva üle 5%, ja seda jällegi eeskätt linnaääriseis — Ropka-Piiskopi, Veeriku ja Mäe raioonis. Tingitud võib see olla sellest, et puht-majaomanike rühmas suurt osa etendavad aiapidamisest elavad majaomanikud, — majad ise mainitud raioones on läbistikku seevõrra väikesed, et nad vaevalt võivad olla ülalpidamise allikaks.

Kaupmehed ja töösturid esinevad suurimal määral Südalinna ja Narva raioonis. Kõige vähem on neid Tamme-linnas.

Viimases aga on pääle tööliste suurimaks elanike rühmaks ametnikud ja vabakutselised. Need kaks rühma esinevad ka järgnevalt koos suuremate %-arvudega Raudtee-äärses, Südalinnas ja Toomi raioonis; lõpuks ühteviisi äärmiselt vähe on neid Ropka-Piiskopi, Karlova-aluses, Pärna ja Veeriku raioonis. Kõige rohkem kesklinna ümber on koondunud õpilased ja üliõpilased — suurima % määral Raudtee-äärses, Toomi ja Karlova raioonis. Sugugi ei leidu õpilasi Karlova-aluses; seevastu näiteks Pärna raioonis leidub neid siiski 2,2% määral.

Ülejäänud rühmist võiks veel mainida vahest töövõimetuid: neid leidub, välja arvatud Ropka-Piiskopi ja vähese arvuga Tamme ning suurima suhtearvuga Peetri raioon (10,6%), kaunis ühtlaselt üle kogu linna, kuid III linnajaos siiski veidi suuremal määral kui mujal.

Kokkuvõttena üldpilku heites ühiskondlike kihtide osatähtsusele üksikuis raioones, jõuame veendumusele, et inimeste elamiskoha määrajana esineb nende töö- ja tegutsemispaik vaid osaliselt, tähtsamaks aga osutub üksikute linnaosade korteristiku kvaliteet ja elanike majanduslik jõukus.

Tubade arvult on suurimad korterid kasustada vabakutselisil, kaupmehil ja töösturil ning majaperemehil; kostilistepidajaile on korter ärivahendiks ja selle suurus tingitud äri iseloomust, seepärast ei saa selle rühma korteri suurust kõrvutada teistega. Ka ametnikel on keskmiselt paremat laadi — enam kui 2 toaga korterid + köök. Väikesed aga on seevastu tööliste, õpilaste ja töövõimetute korterid. See on tingitud sellest, et kööktubade elanikeks on eeskätt just viimaseina-nimetatud kihid. Vastava rühma korterite üldarvust moodustavad kööktoad: töölisil ja teenijail 65,4%, õppinud töölisil 46,5% ja töövõimetuil 62,1%. Ka käsitöölisil on sääraseid 39,4%. Et ka töösturid ja kaupmehi, samuti majaomanikke elab kööktubades, on tingitud mitte üksi korterioludest, vaid ka sellest, et osa ettevõtjaid ja majaomanikke

Tartu I, lk. 281